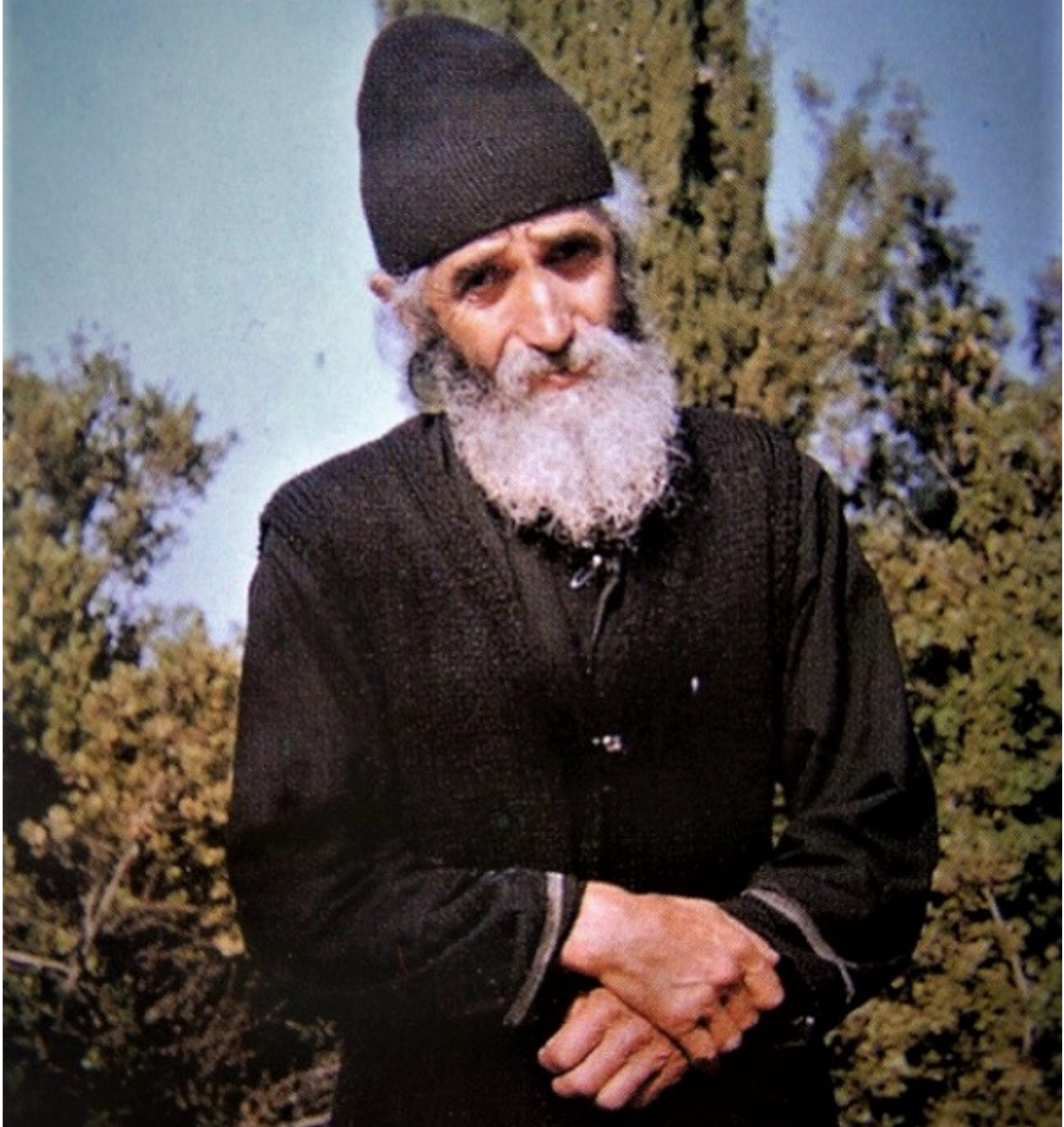
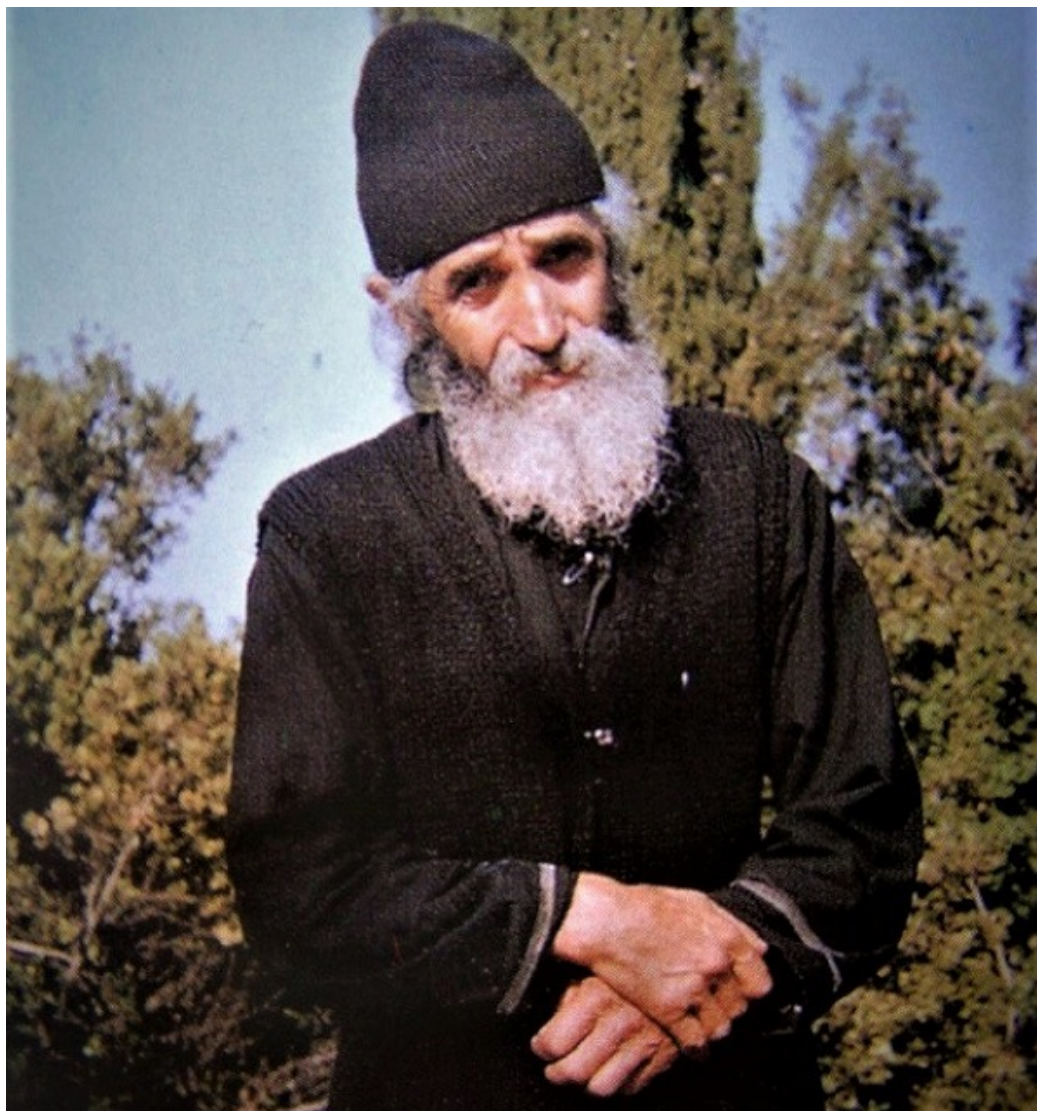

18 Σεπτεμβρίου 2020

Όσιος Παΐσιος: Ο πλεονέκτης αγοράζει την κόλαση με τις συγκεντρωμένες του οικονομίες!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Παΐσιος (1924-1994).

Γέροντα, είναι δυο αδελφάκια· το μικρό δίνει, ενώ το μεγάλο δεν δίνει.

- Να μάθουν οι γονείς και στο μεγάλο να γλυκαίνεται από το να δίνει. Αν το μεγάλο δούλεψη πάνω σ' αυτό, θα έχη μεγαλύτερο μισθό από το μικρό που από την φύση του δίνει, και θα γίνη καλύτερο.

Γέροντα, πως θα απαλλαγή κανείς από την στενότητα της καρδιάς, από την δυσκολία που έχει να δίνει;

-Τι, είσαι τσιγγούνα; Θα σε πετάξω έξω! Και στην διακονία, λ.χ. όταν είσαι στο αρχονταρίκι, να πάρης μια γενική ευλογία, για να μπορής να δίνης. Βλέπεις και Θεός πόσο άφθονα δίνει σε όλους τις ευλογίες Του; Αν δεν συνηθίση να δίνει κανείς, μαθαίνει στην τσιγγουνιά και δυσκολεύεται μετά να δώσει.

Ο φιλάργυρος είναι «κουμπάρας»· μαζεύει αυτός, για να τα βρουν οι άλλοι. Χάνει έτσι την χαρά του δοσίματος και την θεία ανταπόδοση.

Λέω σε έναν πλούσιο μια φορά: «Τι τα μαζεύεις; Υποχρεώσεις δεν έχεις. Τι θα τα κάνης;».

«Εδώ θα μείνουν, μου λέει, όταν πεθάνω».

«Εγώ σου δίνω ευλογία, του λέω, να τα πάρης επάνω όλα!».

«Εδώ θα μείνουν, ξαναλέει. Άμα πεθάνω, ας τα πάρουν οι άλλοι».

«Εμ, εδώ θα μείνουν, του λέω. Ο σκοπός είναι να τα δώσης με τα ίδια σου τα χέρια τώρα που ζης!».

Δεν υπάρχει πιο ανόητος άνθρωπος από τον πλεονέκτη, που μαζεύει συνέχεια και ζη συνέχεια με στέρηση και τελικά αγοράζει την κόλαση με τις συγκεντρωμένες του οικονομίες.

Το έχει τελείως χαμένο, γιατί δεν δίνει και χάνεται με υλικά πράγματα, οπότε χάνει τον Χριστό.

Τον τσιγγούνη τον κοροϊδεύουν και οι άλλοι.

Ήταν ένας πολύ πλούσιος κτηματίας· είχε χωράφια σε μια επαρχία, είχε και στην Αθήνα διαμερίσματα, άλλα ήταν πολύ τσιγγούνης.

Μια φορά έφτιαξε μια χύτρα φασολάδα τελείως νερουλή, για να φάνε οι εργάτες που δούλευαν στα χωράφια του.

Παλιά δούλευαν οι καημένοι από το πρωί, πριν βγη ο ήλιος, μέχρι να βασιλέψη.

Το μεσημέρι που σταμάτησαν λίγο, για να ξεκουρασθούν, άδειασε το αφεντικό μέσα σε έναν ταβά την φασολάδα και φώναξε τους εργάτες να φάνε.

Κάθησαν γύρω-γύρω οι καημένοι οι εργάτες και άρχισαν να τρώνε· πότε έπιαναν με το κουτάλι από κανένα φασόλι, πότε μόνον ζουμί!

Ένας εργάτης ήταν πολύ πειραχτήρι. Αφήνει το κουτάλι του και πάει παραπέρα. Βγάζει τις αρβύλες του, τις κάλτσες του και προχωράει να μπη μέσα στον ταβά.

«Τι κάνεις;», του λένε οι άλλοι.

«Λέω να μπω μέσα, μήπως πιάσω κανένα φασόλι!», τους λέει.

Τόσο τσιγγούνης ήταν εκείνος ο ταλαίπωρος.

Γι' αυτό, χίλιες φορές να τον κυριέψη η σπατάλη τον άνθρωπο παρά η τσιγγουνιά.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Γέροντος Παΐσιου, "Πνευματική αφύπνιση", Λόγοι β', έκδοση Ιερόν Ησυχαστήριον "Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος", Σουρωτή

Θεσσαλονίκης